

Пріоритетні напрямки розвитку науки і освіти

Матеріали

I Всеукраїнської науково-практичної інтернет-конференції з
міжнародною участю
(10 грудня 2019 року)

Рада молодих учених
Бердянського державного педагогічного університету

Бердянськ, 2019

УДК 378:001. (063)

П 06

ОРГАНІЗАЦІЙНИЙ КОМІТЕТ

Голова конференції - Богданов Ігор Тимофійович, доктор педагогічних наук, професор, ректор Бердянського державного педагогічного університету

Співголови:

Ліпич Вікторія Миколаївна, кандидат філологічних наук, доцент, проректор з науково-педагогічної роботи Бердянського державного педагогічного університету;

Нікішина Тетяна Ігорівна, кандидат філологічних наук, доцент кафедри української мови і славістики Бердянського державного педагогічного університету, голова Ради молодих учених БДПУ

Організатори конференції:

Онищенко Сергій Вікторович, кандидат педагогічних наук, доцент кафедри професійної освіти, трудового навчання та технологій Бердянського державного педагогічного університету, голова Ради молодих учених факультету ФМКТО БДПУ;

Єфименко Юрій Олександрович, кандидат педагогічних наук, доцент кафедри професійної освіти, трудового навчання та технологій Бердянського державного педагогічного університету,

Денисова Анжеліка Сергіївна, провідний фахівець Бердянського державного педагогічного університету

П-06 Пріоритетні напрямки розвитку науки і освіти: матеріали I Всеукраїнської науково-практичної інтернет-конференції з міжнародною участю (10 грудня 2019 року) : збірник тез. – Бердянськ : БДПУ, 2019. – 110 с.

До збірника увійшли матеріали I Всеукраїнської науково-практичної інтернет-конференції з міжнародною участю "Інноваційні процеси в науці та освіті". Матеріали збірника будуть корисними для дослідників, науковців, аспірантів, пошукувачів, викладачів, студентів

За зміст статей і правильність цитування відповідальність несе автор.

© Бердянський державний педагогічний університет, 2019
© Автори статей, 2019

**I Всеукраїнська науково-практична інтернет-конференція
з міжнародною участю
(10 грудня 2019 р., м. Бердянськ)**

ЗМІСТ

БІОЛОГІЧНІ НАУКИ. ЕКОЛОГІЯ.

Гришко С.В., Мирошниченко Л.В. Землі водного фонду Гуляйпільського району в системі місцевої екологічної мережі	6
Гуцол А.І. Аналіз причин всихання хвойних насаджень Східного Поділля	9
Ковка Н.С. Екологічна мережа в контексті стратегії збалансованого розвитку регіону . . .	12
Кравченко Б.М. Деякі аспекти природоохоронного законодавства України	15
Кравчук Т.Ю. Щодо інституційного забезпечення розвитку землекористування водоохоронних зон і прибережних смуг в Україні	17
Логінова С.О. Значення результатів стаціонарного нагляду в осередках масового розмноження стовбурових шкідників	19
Петруша Ю.Ю., Загородня Ю.С. Екологічні проблеми застосування протижелезних засобів на шляхах України	22
Савицький П.В. Особливості впливу дубових насаджень на процеси ерозії	24
Савицький П.В. Порівняння твірних поверхонь дуба червоного та дуба звичайного в межах Житомирського лісового господарства.	26
Юсипенко О.М. Використання ринкових механізмів у модернізації рекреаційної інфраструктури міст	28

ДЕРЖАВНЕ УПРАВЛІННЯ ТА ЕКОНОМІКА

Гонтова Є.І. Аналіз рівня економічної безпеки регіону	30
Громакова В.О. Оцінка рівня фінансової безпеки підприємства	33
Лі Янань, Небава М.І. Проблеми та перешкоди у становленні та розвитку державно-приватного партнерства в Україні	36
Луцишина Г.С., Откаленко О.М. Особливості обліку розрахунків із стипендіатами.	39
Масалига Я.О., Саєнко О.Р.	

ЕКОЛОГІЧНА МЕРЕЖА В КОНТЕКСТІ СТРАТЕГІЇ ЗБАЛАНСОВАНОГО РОЗВИТКУ РЕГІОНУ

Ковка Наталія Сергіївна

Аспірант 4-го року навчання

(Вінницький національний аграрний університет)

Для збереження цінних екосистем, видів, типів ландшафтів при раціональному використанні природних ресурсів у багатьох регіонах Європи створюються екологічні мережі. При проектуванні і створенні екологічних мереж враховуються транскордонні елементи екомережі з виділенням ключових території природного об'єкта.

Проблема збереження біорізноманіття широко висвітлювалася у працях вітчизняних науковців, О.В. Мудрак, Г.В. Мудрак, В. Фесюк, М. Федонюк, В. Федонюк, І. Мороз,

Ю.В. Овчинникова та багатьох інших. Хоча до цього часу питання ефективного управління процесом формування національної екологічної мережі залишається недослідженим.

Національна екологічна мережа являє собою систему природно-територіальних комплексів зі спеціальними режимами охорони і використання. Її пропонується створити з зон ядра, екологічних коридорів і охоронних зон, які включають окремі функціонально взаємопов'язані між собою природно-заповідні фонди (ПЗФ) і природні території, що підлягають спеціальній охороні. Зони ядра забезпечують збереження всієї різноманітності ландшафтів і екологічних систем, місць проживання та зростання видів тварин і рослин. Коридори екологічної мережі створюють можливості для поширення і міграції видів рослин і тварин. Охоронні зони захищають найважливіші екологічні системи від потенційних ризиків. Схеми коридорів і режими екологічної мережі вже узгоджені з органами районного і місцевого управління. Крім того, в рамках екологічної мережі виділені місця зростання рідкісних і тих які перебувають під загрозою зникнення рослин, житла видів тварин, а також типові рідкісні біотопи.

Згідно з чинним законодавством України, екологічна мережа - є єдиною територіальною системою, що створена з метою поліпшення умов для формування та відновлення навколишнього середовища, підвищення природно-ресурсного потенціалу території України, збереження ландшафтного та біологічного різноманіття, місць проживання та зростання цінних видів рослинного та тваринного, генетичного фонду, шляхів міграції тварин через поєднання територій та об'єктів ПЗФ, а також тих територій, що мають особливу цінність для охорони довкілля та відповідно до законів та міжнародних зобов'язань України підлягають особливій охороні.

Спеціальної охороні підлягають зони відпочинку і курорти, водоохоронні зони, прибережні смуги річок і водойм, водоохоронні, захисні, санітарно-гігієнічні та оздоровчі ліси. Під таким типом охорони знаходяться типові рідкісні

**I Всеукраїнська науково-практична інтернет-конференція
з міжнародною участю
(10 грудня 2019 р., м. Бердянськ)**

природні ландшафти і біотопи, верхові болота, місця проживання диких тварин і зростання дикорослих рослин, внесених до Червоної книги, а також природні території, що мають значення для розмноження, нагулу, зимівлі або міграції диких тварин [1].

Географічне положення території Східне Поділля, неоднорідність його рельєфу, гідрографічної мережі, ґрунтового покриву, зонально-кліматичних, едафічних та інших екологічних чинників обумовлюють велике ландшафтно-біотичне різноманіття Східного Поділля [3]. Для збереження досліджуваного регіону необхідно сформувати таку екологічну мережу, яка б відповідала вимогам Пан-Європейської мережі, яка була започаткована в Нідерландах і зараз набуває значного розвитку. Загальна Європейська мережа є основним напрямом реалізації стратегії збереження біологічного та ландшафтного різноманіття, яка націлена на інтеграцію територій, що охороняються, і тих, де зберігається природна рослинність у різних країнах Європи, в єдину систему, яка забезпечує функціонування, збереження і відтворення всього біорізноманіття.

Для Східного Поділля слід виокремити такі етапи розбудови й ефективного функціонування регіональної екомережі як частини національної і європейської:

- 1) дослідження природних умов, ресурсів та особливостей регіону, стану екосистем, біотопів (оселищ) і ландшафтів;
- 2) аналіз репрезентативності природно-заповідної мережі регіону;
- 3) створення спільних транскордонних елементів екологічної мережі у межах сполучних територій;
- 4) складання реєстру об'єктів природної, історико-культурної спадщини як перспективних ключових територій, створення бази даних для регіональної екомережі;
- 5) розробка проекту (схеми) перспективної регіональної екологічної мережі, яка враховує ступінь трансформації природних ландшафтів, у т.ч. селітебних ландшафтних комплексів, з метою збереження біорізноманіття урбоекосистем;
- 6) визначення ключових територій національного, регіонального і локального рівнів, які виконуватимуть роль біоцентрів, локальних і регіональних сполучних територій, екостабілізуючих зон, екостабілізуючих пауз, зон можливих конфліктів транспортної мережі та регіональної екомережі;
- 7) посилення охорони природних екосистем біоцентрів завдяки оптимізації природно-заповідної мережі регіону;
- 8) визначення та обстеження буферних зон і відновлювальних територій;
- 9) визначення ризиків для збереження ландшафтно-біотичного різноманіття від екологічно небезпечних об'єктів, які перешкоджають ефективному функціонуванню регіональної екомережі, та вжиття комплексу заходів з нейтралізації їх впливу;
- 11) розробка програми реалізації та ефективного функціонування регіональної екомережі до 2020 р. згідно із стратегією збалансованого розвитку досліджуваного регіону; з національним проектом змін до 2030 р., відповідно до якого площа земель регіональної екологічної мережі мережі до 2020 р. має становити 41,68% (наразі - 37,81%), 2023 р. - 50, 2030 р. - 60% (2/3 земель регіону має бути у природному стані - оптимальний варіант за Ю. Одумом). Площа ПЗФ Східного Поділля має становити: у 2020 р. - 10,4%, 2030 р. -

Пріоритетні напрямки розвитку науки і освіти

12-15% (на 1.01.2018 р. природно-заповідний фонд регіону налічував 420 об'єктів загальною площею 59797,0 га, або 2,25% від загальної площі його території). Кількість об'єктів вищої категорії природно-заповідного фонду має налічувати 10 одиниць., що становитиме 7% від загальної площі території регіону, наразі - 5 одиниць [2].

Таким чином, нині охороні підлягають не окремі види і розрізнені ділянки природних територій, а й цілісні функціональні комплекси. Саме на такому підході базується концепція створення екологічної мережі. Вона є інтегральною в організації збереження біотичного і ландшафтного різноманіття, яка поєднує в собі всі попередні системи охорони природи, пов'язує природоохоронну діяльність з різними секторами народного господарства (аграрним, транспортним, лісовим, туристичним) і є основним елементом стратегії сталого розвитку.

Список використаної літератури

1. Екологічна мережа України: сучасний стан та перспективи розвитку.// В. Фесюк, М. Федонюк, В. Федонюк, І. Мороз. Рациональне природокористування і охорона природи. Наукові записки. №2. 2012. – С.- 160-164.
2. Мудрак Г.В. Функціонування регіональної екомережі Східного Поділля.// Г.В. Мудрак. AGROECOLOGICAL JOURNAL №. 3 – 2018. - С. - 27-33.
3. Мудрак О.В. Оцінка репрезентативності екологічної мережі Східного Поділля: теорія і практика.// О.В. Мудрак, Овчинникова Ю.В., Г.В. Мудрак, Ж.А. Кавун. Соціально-економічні проблеми сталого розвитку. Екологічна освіта, виховання і культура. Регіональна екополітика, екологічні проблеми м. Вінниці та Поділля. Секція №7. 2018. – с. 252.

Навчальне видання

Пріоритетні напрямки розвитку науки і освіти

(10 грудня 2019 року)

Збірник тез

Відповідальний за комп'ютерну верстку – С.В. Онищенко

*Відповідальність за підбір, точність наведених фактів,
цитат та інших відомостей несуть автори*

Надруковано з оригінал-макету, наданого автором

Підписано до друку 11.12.2019 року.

Формат 60x84/16. Папір офсетний.

Гарнітура "Book Antiqua". Друк – лазерний.

Ум.-друк. арк. 4,5. Наклад 50 прим. Зам. № 21.

Бердянський державний педагогічний університет

Вул. Шмідта 4, м. Бердянськ, 71100

Свідоцтво суб'єкта видавничої справи ДК № 2961 від
05.09.2007 р.

БЕРДЯНСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ ПЕДАГОГІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
РАДА МОЛОДИХ УЧЕНИХ

Сертифікат

Підтверджує, що

Ковка Наталія Сергіївна

брав(ла) участь у роботі I Всеукраїнської науково-практичної
інтернет-конференції з міжнародною участю

«Пріоритетні напрямки розвитку науки і освіти»

10 грудня 2019 року
м. Бердянськ, Україна

Ректор
Бердянського державного
педагогічного університету

І.Т. Богданов

